

ROMÂNIA
MINISTERUL PUBLIC

Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București
Operator de date cu caracter personal nr. 3761
Sediul în București, Str. Scaune, Nr. 1-3, Sector 3;
Tel. – 021/313 98 76; Fax – 021/312 48 40;
Adresă e-mail: pj_sector_2@mpublic.ro

Dosar nr. 13078/P/2015

ORDONANȚĂ

de clasare

23.11.2018

Procuror **CÎRCIUMARU OPRICĂ-FLORIN**, din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București.

Examinând actele de urmărire penală din dosarul cu numărul de mai sus, în care se efectuează cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor prev. de art. 24 lit. a și b din Legea 50/1991 și art. 253 alin. 1 din C.P.,

C O N S T A T U R M Ă T O A R E L E :

a). Actele procesuale efectuate în cauză. Situația de fapt.

Prin adresa cu nr. 5312.1/C/29.09.2015, Primăria Municipiului București – Poliția Locală – Direcția Control Intern *a sesizat* Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București, *cu privire la împrejurarea că în apartamentul nr. situat la etajul al imobilului din mun. București, aparținând numitului Varvari Pavel, au fost executate lucrări de construire fără autorizație eliberată în condițiile legii.*

A fost constituit dosarul penal cu nr. de mai sus în cadrul căruia, prin ordonanța organelor de cercetare penală din cadrul D.G.P.M.B. – Secția 6 Poliție, din data de 27.11.2015 s-a dispus **începerea urmăririi penale**, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 24 lit. a din Legea 50/1991.

Prin ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București din data de 18.02.2016 s-a dispus **sistarea temporară a executării lucrărilor** de construire la imobilul – efectuate de făptuitorul Varvari Pavel, până la finalizarea procesului penal, măsura fiind pusă în aplicare de Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, potrivit pct. II din procesul-verbal de control cu nr. 16569 din 22.03.2016.

Prin ordonanța aceluiași organe de poliție, din data de 25.07.2016, s-a dispus **schimbarea încadrării juridice** din infracțiunea avută în vedere la începerea urmăririi penale, în infracțiunile prev. de art. 24 lit. a din Legea 50/1991, art. 24 lit. b din Legea 50/1991 și

distrugere, prev. de art. 253 alin. 1 C.P., toate cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.P., astfel că prin ordonanța din data de 02.08.2016, a organelor de cercetare penală, s-a dispus **efectuarea în continuare a urmăririi penale** față de suspectul Varvari Pavel, pentru săvârșirea infracțiunilor de **executarea, fără autorizație de construire, de lucrări la construcții amplasate în zone construite protejate**, prev. de art. 24 lit. a din Legea 50/1991, **continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii**, prev. de art. 24 lit. b din Legea 50/1991 și **distrugere**, prev. de art. 253 alin. 1 C.P., toate cu aplicarea art. 38 alin. 2 C.P.

Prin ordonanța procurorului din data de 22.09.2016 **au fost infirmate**, ca nelegale, ordonanțele organelor de cercetare penală din data de 25.07.2016, prin care s-a dispus schimbarea încadrării juridice a faptei, și din data de 02.08.2016, prin care s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale față de susnumit. Pentru a se dispune o asemenea măsură s-a arătat, în esență, că era necesară mai întâi o extindere a urmăririi penale cu privire la noile fapte constatate (*dacă se aprecia că nevoia extinderii rezulta din probele administrate în cursul urmăririi penale*) și nicidecum o schimbare a încadrării juridice, și că măsura procesuală a efectuării în continuare a urmăririi penale nu poate suplini nicicum această deficiență de ordin procedural, astfel că și ea devine nelegală, în contextul procesual arătat mai sus.

Prin încheierea din data de 29.10.2018, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei Sectorului 2 București **a admis contestația privind durata rezonabilă** a procesului penal, formulată de persoanele vătămate Bercea Elena, Bercea Nicolae-Laurențiu și Bercea Mihai-Leonard și a stabilit un termen de soluționare a dosarului de șase luni de la data comunicării încheierii.

În fapt, pe baza probelor administrate și aflate la dosarul cauzei se pot reține următoarele aspecte:

Prin contractul de vânzare-cumpărare autentificat prin încheierea nr. 2435 din data de 19.12.2014, a notarului public Elena-Simona Alexandru din cadrul B.N.I. "*Elena-Simona Alexandru*", făptuitorul Varvari Pavel, domiciliat în mun. Cluj, a dobândit dreptul de proprietate asupra apartamentele nr. , situate la etajul al imobilului construit în mun. București, și dreptul de folosință asupra terenurilor aferente apartamentelor cumpărate și asupra dependințelor imobilului, care prin natura și destinația lor sunt în proprietatea comună și forțată a tuturor proprietarilor.

Potrivit declarației persoanei vătămate Bercea Elena, parterul imobilului din mun. București, , împreună cu podul și mai multe dependințe (*o cameră și o pivniță la subsol și o debara la parter*) sunt proprietatea susnumitei și a persoanelor vătămate Bercea Mihai-Leonard și Bercea Nicolae-Laurențiu (*fiii primeia*), în concret, locuind în acest imobil doar vătămata Bercea Elena, astfel cum reiese din actele dosarului.

Conform certificatului de urbanism cu nr. 1001/1314994 din data de 16.07.2015, emis de Primăria Municipiului București, imobilul arătat mai sus se află în zona protejată nr. - țesutul tradițional difuz zona , constituind un fond construit de valoare arhitecturală ridicată, astfel încât, potrivit dispozițiilor art. art. 3 alin. 1 lit. b și ale art. 11 alin. 1 lit. h, teza a II-a din Legea 50/1991, orice lucrări de construire, reconstruire, extindere,

reparare, consolidare, protejare, restaurare, conservare, înlocuiri, reabilitări, finisaje interioare și exterioare, lucrări de reabilitare energetică, etc. sunt supuse obținerii, în prealabil, a autorizației de construire, prev. de art. 1 alin. 1 din aceeași lege.

După cum rezultă din declarația făptuitorului Varvari Pavel, coroborată cu dovada anexată declarației, intenționând să efectueze lucrări de renovare la imobilul cumpărat, la data de 09.03.2015 susnumitul a depus la Primăria Municipiului București o cerere prin care solicita Direcției Generale Dezvoltare Urbană, Compartimentul – Serviciul Autorizare eliberarea autorizației prevăzute de lege.

Conform dovezilor atașate la dosar, solicitarea susnumitului a primit termen de soluționare la data de 08.04.2015.

Neprimind niciun răspuns, la începutul lunii august, anul 2015, făptuitorul a demarat lucrările de renovare a apartamentului nr. , fără a avea autorizația de construire cerută de lege, executând, după cum rezultă din adresa cu nr. 5312.1/C/29.09.2015, a Poliției Locale a Municipiului București – Direcția Control, precum și din conținutul procesului-verbal de sancționare contravențională seria B nr. 0001111 din data de 22.03.2016, a Inspectoratului de Stat în Construcții, următoarele lucrări de construire: în baie, înlocuirea gresiei, a faianței și a instalațiilor sanitare aferente, la terasa închisă a apartamentului - înlocuirea structurii metalice cu geam armat, cu o nouă structură din țevă rectangulară (fără a monta geamuri) și înlocuirea instalației electrice în tot apartamentul.

Ulterior primului control, susnumitul a continuat executarea lucrărilor începute la apartamentul nr. , fără a avea autorizația de construire cerută de lege, executând, astfel cum reiese din adresa cu nr. 8064.1/C/15.01.2016 a Poliției Locale a Municipiului București – Direcția Control, din procesul-verbal de inspecție cu nr. 8046/C/14.01.2016 al aceleiași instituții și din conținutul procesului-verbal de sancționare contravențională seria B nr. 0001111 din data de 22.03.2016 a Inspectoratului de Stat în Construcții, următoarele lucrări de construire: zugrăveli în toate încăperile apartamentului, montarea de geamuri pe structura metalică din țevă rectangulară, închizând astfel terasa, înlocuirea tâmplărilor ferestrelor existente pe parapetul terasei cu o nouă tâmplărie din PVC cu geam termopan și înlocuirea ușii de acces în apartament cu o ușă metalică.

Potrivit procesului-verbal de sancționare contravențională seria B nr. 0001111 din data de 22.03.2016, coroborat cu mențiunile procesului-verbal de control nr. 16569 din data de 22.03.2016, pct. 1.4., ambele emise de Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, activitatea infracțională s-a realizat în perioada august 2015 – noiembrie 2015 și, în opinia Parchetului, cel mai târziu până la data de 15.01.2016, când a avut loc ultimul control al a Poliției Locale a Municipiului București – Direcția Control, în actul de verificare menționându-se toate lucrările care au fost executate fără autorizația de construire (a se vedea în acest sens, procesul-verbal de inspecție cu nr. 8046/C/14.01.2016) și care de altfel sunt confirmate de rapoartele de expertiză tehnică extrajudiciară, depuse la dosarul cauzei de către persoanele vătămate și de către făptuitor, precum și, în parte, de procesul-verbal de cercetare la fața locului întocmit de organele de poliție, la care sunt atașate planșe fotografice.

În plus, se observă că la data de 22.03.2016 (data controlului efectuat de I.S.C.) stadiul lucrărilor executate fără autorizație de construire era "integral", potrivit mențiunilor acestor organe de control, conținute în actul de verificare.

Prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor cu seria B nr. 0001111, din data de 22.03.2016, întocmit de Inspectoratul de Stat în Construcții - Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, făptuitorul Varvari Pavel a fost sancționat contravențional cu o amendă în cuantum de 10.000 de lei, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 22 lit. b din Legea 10/1995 privind calitatea în construcții, reținându-se în actul de sancționare că în perioada august 2015 – noiembrie 2015, a executat fără autorizație de construire, lucrări de renovare la imobilul situat în mun. București,

, după cum urmează: “ (...) lucrări de reparații, modificări interioare, modificări închidere balcon, zugrăveli și vopsitorii interioare, placări faianță, gresie, schimbat instalații electrice de încălzire etc.”

În actul de sancționare se mai menționează și că “La data constatării faptei (...) lucrările au fost realizate integral, stadiul fizic fiind lucrări executate 100%. Imobilul se află situat în perimetrul zonei construite protejate ”.

Se mai reține și că, printr-un alt proces-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, întocmit de același organ de control, respectiv cel cu seria B nr. 0001112 din data de 22.03.2016, făptuitorul a mai fost sancționat contravențional cu suma de 10.000 de lei, de această dată, pentru nerespectarea dispozițiilor art. 22 lit. d din Legea 10/1995, și anume nerespectarea obligației de asigurare a verificării execuției corecte a lucrărilor de construcții prin diriginți de specialitate sau operatori economici de consultanță specializați, pe tot parcursul lucrărilor.

Conform verificărilor efectuate de Parchet la data de 19.11.2018, materializate în procesul-verbal atașat la dosar, cele două sancțiuni contravenționale aplicate nu au fost contestate în fața instanței, ele rămânând definitive, amenzile fiind achitate potrivit dovezilor înaintate prin poștă electronică, la data de 19.11.2018, de către făptuitorul Varvari Pavel.

b). Justificarea soluției de clasare pentru infracțiunea de executarea, fără autorizație de construire, de lucrări la construcții amplasate în zone construite protejate, prev. de art. 24 lit. a din legea 50/1991.

Într-o jurisprudență constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat, cu valoare de principiu, că o sancțiune contravențională aplicată în procedurile administrative poate avea, în anumite condiții, semnificația unei sancțiuni de natură penală, indiferent de calificarea primită în dreptul intern și poate atrage astfel protecția instituită de art. 4, Protocol 7 din Convenție, context în care, demararea unei proceduri penale ulterioare pentru aceleași fapte ar conduce la încălcarea principiului “*ne bis in idem*”, chiar dacă această din urmă procedură se finalizează cu pronunțarea unei soluții de neurmărire.

În concret, în *Cauza Sergey Zolotukhin c. Federației Ruse* (par. 120), Curtea a concluzionat că a existat o violare a articolului 4 al Protocolului nr. 7, după ce reclamantul, sancționat în proceduri administrative (asimilate cu “procedura penală” în sensul autonom al Convenției) a fost suspus ulterior unor proceduri deschise în temeiul legii penale, care se refereau, în esență, la aceeași infracțiune pentru care el fusese deja condamnat printr-o hotărâre definitivă, în conformitate cu articolul 158 al Codului rus cu privire la contravențiile administrative.

ia B nr.
cucii -

Pentru a ajunge la o atare concluzie Curtea a realizat o analiză a principiilor aplicabile în materie, arătând într-o manieră extrem de relevantă pentru prezentul dosar de urmărire penală, următoarele:

“52. Curtea reiterează că încadrarea juridică a procedurii în dreptul intern nu poate fi singurul criteriu pertinent pentru aplicabilitatea principiului non bis in idem în sensul articolului 4 § 1 al Protocolului nr. 7. În caz contrar, aplicarea acestei dispoziții ar fi lăsată la discreția Statelor Contractante, ceea ce ar putea duce la rezultate incompatibile cu obiectul și scopul Convenției (...). Noțiunea de “procedură penală” în textul articolului 4 al Protocolului nr. 7 trebuie să fie interpretată în lumina principiilor generale cu privire la termenul “acuzatie în materie penală” și “pedeapsă” din articolele 6 și, respectiv, 7 ale Convenției (...).

53. Curtea a stabilit în jurisprudența sa trei criterii, cunoscute sub numele de “criteriile Engel” (a se vedea Engel și Alții, citată mai sus), care urmează să fie luate în considerare pentru a stabili dacă există sau nu o “acuzatie în materie penală”. Primul criteriu este încadrarea juridică a infracțiunii în dreptul național, al doilea este însăși natura infracțiunii, iar al treilea reprezintă gradul de severitate al pedepsei pe care persoana în cauză riscă să o suporte. Criteriile al doilea și al treilea sunt alternative și nu neapărat cumulative. Acest lucru, însă, nu exclude o abordare cumulativă în cazul în care o analiză separată a fiecărui criteriu nu permite să se ajungă la o concluzie clară cu privire la existența unei acuzații în materie penală (...).

56. În ceea ce privește gradul de severitate a măsurii, acesta este determinat prin referire la pedeapsa potențială maximă prevăzută de legea pertinentă în cauză. Pedepsa aplicată efectiv este relevantă, dar nu poate diminua importanța a ceea ce a fost inițial în joc (...).

57. Având în vedere considerațiile de mai sus, Curtea conchide, ca și Camera, că natura contravenției de “huliganism nu prea grav”, împreună cu severitatea pedepsei, au făcut ca condamnarea reclamantului la 4 ianuarie 2002 să intre în sfera “procedurii penale”, în sensul articolului 4 al Protocolului nr. 7.”.

82. (...) Curtea consideră că articolul 4 al Protocolului nr. 7 trebuie să fie înțeles în sensul că interzice urmărirea penală sau judecarea celei de-a doua “infracțiuni” în măsura în care aceasta decurge din fapte identice sau fapte care sunt în mod substanțial aceleași.

83. Garanția consacrată în articolul 4 al Protocolului nr. 7 devine relevantă la inițierea unei noi urmări penale, în cazul în care o achitare sau condamnare anterioară au dobândit deja statutul de res judicata (...).

107. Curtea reiterează că scopul articolului 4 al Protocolului nr. 7 este de a interzice repetarea unei proceduri penale care a fost încheiată printr-o decizie “definitivă” (...). (...) o decizie este definitivă în cazul în care, în conformitate cu expresia tradițională, ea a dobândit forța de res judicata. Acesta este cazul atunci când ea este irevocabilă, adică atunci când nu sunt disponibile căi de atac ordinare suplimentare sau când părțile au epuizat căile de atac respective, sau au permis ca termenul de atac să expire fără a se folosi de acestea”.

Această abordare este bine stabilită în jurisprudența Curții (a se vedea, de exemplu, Nikitin c. Rusiei, nr. 50178/99, § 37, ECHR 2004-VIII și Horciag c. României (dec.), nr. 70982/01, 15 martie 2005).

110. (...) Curtea reiterează că articolul 4 al Protocolului nr. 7 nu se limitează la dreptul de a nu fi pedepsit de două ori, dar se extinde la dreptul de a nu fi urmărit penal sau judecat de două ori (a se vedea Franz Fischer, citată mai sus, § 29). Chiar dacă nu este cazul, nu ar fi fost necesar de a adăuga termenul "pedepsit" la termenul "judecat", deoarece aceasta ar fi fost o simplă repetare. Articolul 4 al Protocolului nr. 7 se aplică chiar și atunci când persoana a fost urmărită doar în cadrul unei proceduri care nu s-a finalizat cu o condamnare. Curtea reiterează că articolul 4 al Protocolului nr. 7 conține trei garanții distincte și prevede că nimeni nu trebuie să fie (i) susceptibil de a fi judecat, (ii) judecat sau (iii) pedepsit pentru aceeași infracțiune (a se vedea Nikitin, citată mai sus, § 36).

115. Prin urmare, Curtea admite că, în cazurile în care autoritățile naționale au instituit două seturi de proceduri, dar recunosc mai târziu încălcarea principiului non bis in idem și oferă o remediere adecvată, de exemplu, încetarea sau anularea celui de-al doilea set de proceduri și anularea efectelor sale, Curtea poate considera că reclamantul a pierdut statutul său de "victimă". În caz contrar, ar fi imposibil pentru autoritățile naționale de a remedia presupusele încălcări ale articolului 4 al Protocolului nr. 7 la nivel național (...)

Pe de altă parte, în cauza *Anghel c. României*, Curtea a apreciat că o sancțiune contravențională aplicată în temeiul legii 61/1991 reprezintă o veritabilă sancțiune penală care atrage după sine toate garanțiile instituite de art. 6 din Convenție, (inclusiv incidența principiului *ne bis in idem*) și care împiedică, prin urmare, demararea unei noi proceduri penale și aplicarea de noi sancțiuni.

De asemenea, în cauza *Gheorghe Nicoleta c. României* (pct. 25) Curtea a constatat că informațiile oferite de dreptul intern, care nu dau o nuanță „penală” contravenției pentru tulburarea ordinii publice nu au decât o valoare relativă și nu sunt așadar decisive. Aceasta precizează că norma de drept încălcată reglementează contravențiile pentru lipsa de civism și are ca obiect menținerea liniștii între vecini. În acest sens, norma se adresează tuturor cetățenilor, nu unui grup determinat cu statut special. De asemenea, amenda aplicată nu avea ca obiect reparația materială a unui prejudiciu, ci în esență să împiedice repetarea unor acțiuni similare (a se vedea, mutatis mutandis, Bendenoun împotriva Franței, 24 februarie 1994, pct. 47, seria A nr. 284 și Ziliberg împotriva Moldovei, nr. 61821/00, pct. 33, 1 februarie 2005). Aceasta avea așadar caracterul punitiv prin care se deosebesc, de regulă, sancțiunile penale (hotărârea Öztürk, citată anterior, pct. 53; hotărârea A.P., M.P. și T.P. împotriva Elveției din 29 august 1997, Culegere 1997-V, p. 1488, pct. 41; Ziliberg, citată anterior, pct. 34).

Ori făcând aplicarea concretă a principiilor dezvoltate mai sus de către instanța de contencios european, Parchetul observă, în primul rând, în prezenta cauză, că prin procesul-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor cu seria B nr. 0001111, din data de 22.03.2016, întocmit de Inspectoratul de Stat în Construcții - Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, făptuitorul Varvari Pavel a fost sancționat contravențional cu o

amendă în cuantum de 10.000 de lei (*cuantumul maxim aplicabil fiind de 20.000 de lei*), și că această sancțiune, prin cuantumul ridicat, prin pedeapsa potențială maximă ce putea fi aplicată (20.000 de lei), prin caracterul punitiv (*și nu caracter reparator*) și prin cercul larg de destinatari ai legii în temeiul căreia a fost aplicată, respectiv Legea 10/1995 privind calitatea în construcții, reprezintă o veritabilă sancțiune de drept penal, rămasă definitivă prin necontestare, după cum rezultă din actele dosarului.

În al doilea rând, Parchetul constată că exact pentru aceleași fapte pentru care a fost sancționat făptuitorul, prin actul arătat mai sus, se efectuează cercetări în prezentul dosar de urmărire penală (*față de aceeași persoană*), avându-se în vedere, ca situație de fapt, executarea, în perioada august-noiembrie 2015, de către numitul Varvari Pavel, fără autorizație de construire, de lucrări de renovare la imobilul situat în mun. București, str.

, după cum urmează: “ (...) lucrări de reparații, modificări interioare, modificări închidere balcon, zugrăveli și vopsitorii interioare, placări faianță, gresie, schimbat instalații electrice de încălzire etc.”.

În al treilea rând, similar principiilor enunțate în materie de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, arătate mai sus, Parchetul mai constată că și dreptul intern conține garanții procesuale similare, după cum urmează: potrivit art. 15 C.p.p acțiunea penală se pune în mișcare și se exercită (...) când nu există cazuri care împiedică punerea în mișcare a acțiunii penale sau exercitarea acesteia, potrivit art. 16 alin. 1 lit e, constituie cazuri de împiedicare a punerii în mișcare sau a exercitării acțiunii penale, printre altele, situația în care lipsește o condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, iar conform art. 6 C.p.p. legea procesual-penală prevede drept condiție pentru urmărirea penală sau judecarea unei persoane ca aceasta să nu mai fi fost cercetată/sancționată anterior pentru săvârșirea aceleiași infracțiuni, cauză în care să se fi pronunțat o hotărâre penală definitivă (*cu privire la aceeași faptă, chiar și sub o altă încadrare juridică*).

Prin urmare, constatându-se o dublare a procedurilor penale (*sanctiunea contravențională aplicată făptuitorului are caracter penal, în sensul autonom al Convenției, astfel cum s-a arătat; ea a dobândit autoritate de lucru judecat prin necontestare, nemaexistând în dreptul intern nicio cale de anulare; există identitate între faptele materiale avute în vedere, pe de o parte, la sancționarea contravențională, iar pe de altă parte, la efectuarea cercetărilor din prezentul dosar*) soluția care va fi dispusă în privința infracțiunii de executarea, fără autorizație de construire, de lucrări la construcții amplasate în zone construite protejate, prev. de art. 24 lit. a din legea 50/1991, va fi una de clasare, întemeiată pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. e din C.P.P., cu referire la art. 6 din C.P.P., privind aplicarea principiului de drept procesual “*ne bis in idem*”.

c). Justificarea soluției de clasare pentru infracțiunea de continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii, prev. de art. 24 lit. b din Legea 50/1991.

Relativ la această infracțiune, trebuie menționat că abia prin ordonanța Parchetului de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București din data de 18.02.2016 s-a dispus *sistarea temporară a executării lucrărilor* de construire la imobilul – apartament , din mun. București, , efectuate de făptuitorul Varvari Pavel, până la

finalizarea procesului penal, măsura fiind pusă în aplicare de Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, potrivit pct. II din procesul-verbal de control cu nr. 16569 din 22.03.2016.

În aceste condiții, deși după efectuarea primului control, după cum rezultă din adresele cu nr. 8064.1/C/15.01.2016 și nr. 5312.1/C/29.09.2015, ale Poliției Locale a Municipiului București – Direcția Control, făptuitorul a continuat executarea lucrărilor de renovare fără a avea o autorizație în acest sens, nu au fost continuate aceste lucrări și după data de 18.02.2016, când s-a dispus efectiv oprirea acestora de către parchet (prin ordonanța arătată mai sus), astfel încât să fim în prezența infracțiunii analizate, după cum cere expres norma de incriminare.

Ca atare, pentru această infracțiune se va dispune clasarea, potrivit dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. a din C.P.P., apreciindu-se că fapta analizată nu există.

d). Justificarea soluției de clasare pentru infracțiunea de distrugere, prev. de art. 253 alin. 1 C.P.

Parchetul este de acord că în perioada supusă analizei făptuitorul a efectuat, fără a avea autorizațiile necesare, lucrări de construire la imobilul din mun. București, str.

, amplasat (conform certificatului de urbanism cu nr. 1001/1314994 din data de 16.07.2015, emis de Primăria Municipiului București) în zona protejată nr. – țesutul tradițional difuz zona

Totuși, o serie de argumente conduc la concluzia că susnumitul nu a acționat în nici un moment cu intenția directă sau indirectă, cerută de norma de incriminare, neurmărind și nici măcar acceptând să provoace distrugerii, degradări sau aduceri în stare de neîntrebuințare, la un imobil pe care îl cumpărase de curând, astfel încât să fim în prezența infracțiunii prev. de art. 253 din N.C.P.

În sprijinul concluziei din paragraful anterior pledează, în primul rând, natura lucrărilor executate, respectiv, în baie, înlocuirea gresiei, a faianței și a instalațiilor sanitare aferente, la terasa închisă a apartamentului - înlocuirea structurii metalice cu geam armat cu o nouă structură din țevă rectangulară, înlocuirea instalației electrice în tot apartamentul, zugrăveli în toate încăperile apartamentului, montarea de geamuri pe structura metalică din țevă rectangulară, închizând astfel terasa, înlocuirea tâmplărilor ferestrelor existente pe parapetul terasei cu o nouă tâmplărie din PVC cu geam termopan și înlocuirea ușii de acces în apartament cu o ușă metalică (a se vedea în acest sens actele de control).

Ori toate aceste activități nu ies din sfera obișnuită a activităților pe care le face un proprietar care urmărește doar renovarea imobilului său.

Împrejurarea că activitățile arătate mai sus, au fost îndeplinite fără existența autorizațiilor cerute de lege, nu poate conduce la concluzia că persoana cercetată a acționat cu intenția (chiar indirectă) distrugerii imobilului, de vreme ce, astfel cum rezultă din actele dosarului, ea a întreprins demersurile necesare obținerii avizelor, însă nu a primit un răspuns de la autoritatea competentă în termenul stabilit în acest sens și nici chiar după finalizarea lucrărilor.

Nici argumentul că la data efectuării lucrărilor, imobilul era încadrat în clasă de risc seismic nu poate schimba concluziile enunțate anterior, mai ales că prin adresa cu nr.

1645/1416671 din data de 04.05.2016, Primăria Municipiului București a comunicat făptuitorului că imobilul din mun. București, a fost cuprins greșit în Lista imobilelor expertizate tehnic și încadrate în clasa de risc seismic Rsl.

Pe de altă parte, și dacă s-ar constata o legătură de cauzalitate între acțiunile făptuitorului și degradările suferite de imobil, astfel cum rezultă din raportul de expertiză tehnică extrajudiciară, depus la dosarul cauzei de către persoanele vătămate, tot nu s-ar putea ajunge la concluzia că numitul Varvari Pavel a acționat cu forma de vinovăție cerută de legiuitor, pentru infracțiunea prev. de art. 253 N.C.P. de vreme ce, astfel cum s-a mai arătat, lucrările efectuate nu au o dimensiune neobișnuită (ex. *demolări ale unor pereți sau stâlpi de susținere*), ele înscriindu-se, în opinia Parchetului, în limita unor lucrări de renovare ce nu sunt apte să susțină concluzia că persoana cercetată a acționat cu intenția de a-l distruge, degrada sau aduce în stare de neîntrebuințare.

În plus, în cuprinsul procesului-verbal de control nr. 16569 din data de 22.03.2016, pct. 1.4., întocmit de Inspectoratul în Construcții al Municipiului București, se arată, la pct. 1.2. că modificările interioare au constat, printre altele, în executarea unor tavane false și executarea unui perete despărțitor, din structură metalică ușoară și rigips, deci nicidecum în executarea unor lucrări radicale și de neînlocuit, în raport cu arhitectura clădirii și cu folosirea unor materiale grele, cum susțin persoanele vătămate în declarațiile consemnate în cursul urmăririi penale.

În altă ordine de idei, nici măcar infracțiunea de distrugere de culpă, prev. de art. 255 alin. 1 N.C.P. nu ar putea fi reținută în prezenta cauză, pe de o parte, nefiind îndeplinite condițiile referitoare la forma de vinovăție, iar pe de altă parte, fapta nefiind săvârșită prin incendiere, explozie, sau alte asemenea mijloace periculoase, astfel încât să poată fi atrasă răspunderea penală, în condițiile textului evocat mai sus.

d). Justificarea soluției de clasare pentru infracțiunea de furt, prev. de art. 228 alin. 1 C.P.

În cursul urmăririi penale s-a solicitat extinderea cercetărilor și pentru săvârșirea infracțiunii de *furt*, constând în preținsele acțiuni ale făptuitorului Varvari Pavel, de însușire a unor bunuri ce erau depozitate la momentul faptelor în podul imobilului și care ar fi aparținut persoanelor vătămate Bercea Elena, Bercea Mihai-Leonard și Bercea Nicolae-Laurențiu.

Având în vedere că, pe de o parte, nu s-a realizat, de către persoanele vătămate, o descriere concretă și completă a bunurilor a căror sustragere se invocă și că nu au fost propuse probe la momentul procesual potrivit, astfel încât să se poată stabili cu exactitate care ar fi bunurile a căror lipsă se reclamă, iar pe de altă parte că făptuitorul neagă astfel de acțiuni, pe fondul imposibilității administrării altor mijloace de probă (sub acest aspect) Parchetul urmează să concluzioneze că fapta nu există, astfel încât se va dispune clasarea potrivit dispozițiilor art. 16 alin. 1 lit. a din C.P.P.

Pentru toate aceste motive,

1. În temeiul art. 327 lit. b C.P.P., rap la art. 16 alin. 1 lit. e C.p.p., combinat cu art. 6 C.P.P.,

2. În temeiul art. 327 lit. b C.P.P., rap la art. 16 alin. 1 lit. a C.p.p.,
3. În temeiul art. 327 lit. b C.P.P., rap la art. 16 alin. 1 lit. b, teza a II-a C.p.p.,
4. În temeiul art. 327 lit. b C.P.P., rap la art. 16 alin. 1 lit. a C.p.p.,

DISPUN :

1. Clasarea cauzei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *executarea, fără autorizație de construire, de lucrări la construcții amplasate în zone construite protejate*, prev. de art. 24 lit. a din legea 50/1991 (făptuitor Varvari Pavel), **întrucât este incident principiul *ne bis in idem*.**

2. Clasarea cauzei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *continuarea executării lucrărilor după dispunerea opririi acestora de către organele de control competente, potrivit legii*, prev. de art. 24 lit. b din Legea 50/1991 (făptuitor Varvari Pavel), **întrucât fapta nu există.**

3. Clasarea cauzei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *distrugere*, prev. de art. 253 alin. 1 C.P. (făptuitor Varvari Pavel, persoane vătămate Bercea Elena, Bercea Mihai-Leonard și Bercea Nicolae-Laurențiu), **întrucât fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția cerută de lege.**

4. Clasarea cauzei, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *furt*, prev. de art. 228 alin. 1 C.P. (făptuitor Varvari Pavel, persoane vătămate Bercea Elena, Bercea Mihai-Leonard și Bercea Nicolae-Laurențiu), **întrucât fapta nu există.**

5. În baza art. 275 alin. 5 C.pr.pen., rap. la art. 275 alin. 3 C.P.P., cheltuielile judiciare rămân în sarcina statului.

6. Prezenta ordonanță se comunică, potrivit art. 316 alin. 1 C.P.P., **Primăriei Municipiului București – Poliția Locală – Direcția Control (instituție care a depus seizarea), persoanelor vătămate Bercea Elena, Bercea Mihai-Leonard și Bercea Nicolae-Laurențiu, la domiciliul ales pentru comunicarea actelor de procedură și făptuitorului Varvari Pavel.**

7. **Cu drept de plângere**, în termen de 20 de zile de la comunicarea prezentei ordonanțe, la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sectorului 2 București.

PROCUROR
CÎRCIUMARU OPRICĂ-FLORIN

